

Вітаємо, друже!

Ми — різдвяні янголи. Раді знайомству!

Запрошуємо тебе в захопливу мандрівку. Дай-но руку, і помчали — ми все розповімо дорогою!

Придивись уважно — бачиш, удалині, за всіма сніговими кучугурами й завірюхами, горить сяйво? То світло Різдва — найпрекраснішого зимового свята. Саме туди ми з тобою й прямуємо. Крок за кроком, день за днем — і опинимося в чарівному різдвяному світі.

Ми зробимо різдвяний дідух і вивчимо колядки. Помандруємо в минуле — дізнатися про те, як народився Христос. Сплетемо різдвяного павука та зробимо витинанку. Навчимося готувати частування на Святвечір, поринемо в легенду про святого Миколая, зазирнемо до мешканців інших країн — щоб побачити, як там святкують Різдво.

Мандруючи з нами сторінками книжки, ти щодня дізнаватимешся щось нове і відкриватимеш для себе неймовірний світ українського Різдва. Адже традиції твоєї країни просто унікальні. Повір, ми, різдвяні янголи, знаємо, про що говоримо.

Що взяти в мандрівку? Трішечки уваги та уяви! На нас чекають легенди, цікаві історії, казки та ігри. Бо зима — це час розваг і свят. А ще — час чарівних історій у родинному колі серед теплих вогників.

Тож рушаймо!

Народження Ісуса Христа

Чому ми взагалі святкуємо народження Ісуса Христа? Християнство — одна з найвпливовіших світових релігій. За християнськими віруваннями, Ісус став Спасителем, коли загинув за гріхи людства, а потім воскрес і вказав нам шлях до вічного життя.

Він народився дуже давно в Римській імперії, яка увібрала в себе багато країн і народів. Один із таких народів — юдейський — чекав на пришестя Спасителя, Месії. Пророки провістили, що це має статися, але коли саме і в який спосіб — ніхто не знав.

У місті Назарет, що в Галілеї, жили немолодий тесля Йосип і його юна обрабниця Марія. Одного разу Марії явився янгол і сказав:

— Дух Святий злине на тебе, ти народиш Сина Божого!

Минав час, Дитина мала вже скоро з'явитися на світ, аж тут римський імператор видав наказ про перепис населення. Усіх мешканців зобов'язали прибути до тих місць, де народилися, — щоб їх там порахували і внесли до списків.

Йосип був родом із маленького містечка Вифлеєм неподалік від Єрусалима, столиці Юдеї. Тож він посадив вагітну дружину на віслика, і родина вирушила в дорогу.

До Вифлеєма приїхало багато народу, і Йосипові з Марією не було де зупинитися. І лише в печері, у якій пастухи лишали на ніч худобу, вони відшукали прихисток.

Там, серед волів і овець, Марія народила Дитину, подаровану Господом. Мати сповила Його і поклала в ясла, де годували тварин, просто на запашне сіно.

Тим часом на небі зійшла нова зірка, що провістила народження Сина Божого. Ту зірку побачили троє волхвів — мудреців-чарівників. Їх звали Балтазар, Мельхіор, Каспар. Вони зрозуміли: справдилося давнє пророцтво, прийшов у світ Той, Хто стане найвеличнішим із усіх правителів земних.

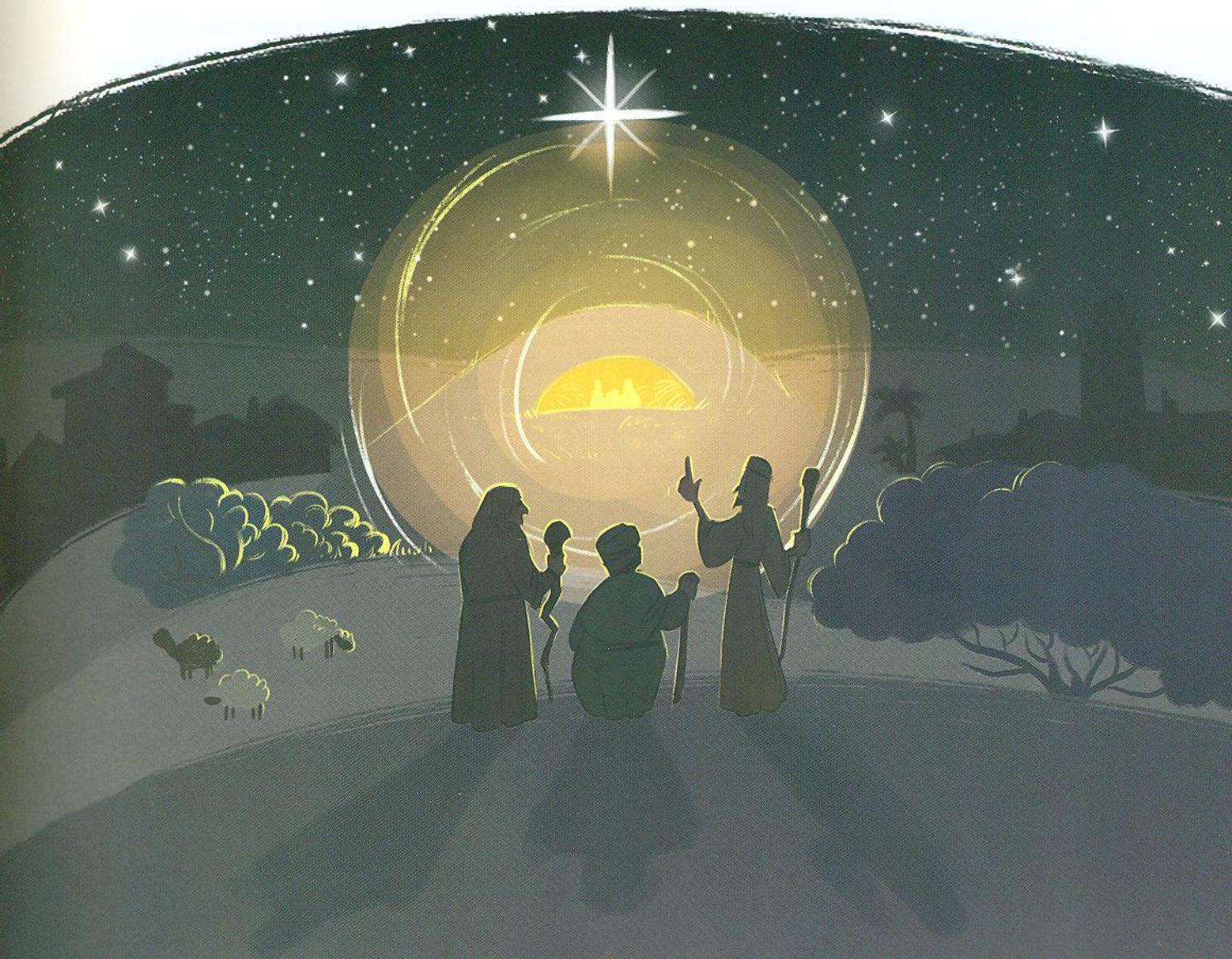
Зірка рухалася небом і вела волхвів до Єрусалима. Туди вони й поспішили. Волхви запитали юдейського повелителя Ірода, де ж новонароджений великий цар, якого вони прийшли вшанувати, — і цим налякали Ірода. Він не хотів нікому віддавати свою владу і замислив убити немовля. Правитель відрядив солдатів розшукати і знищити всіх хлопчиків, які народилися за останні два роки у Вифлеємі та околицях.

А волхви й далі йшли за зіркою. Та привела їх до печери, де в яслах лежала Дитина. Балтазар, Мельхіор і Каспар вклонилися Ісусові й віддали Йому коштовні дари. Тим самим вони визнавали Його владу над усіма людьми.

Волхви також попередили Йосипа й Марію, що Ірод шукає їхнього Сина. І лише після цього пішли далі.

Та солдати царя Ірода не змогли знайти печеру, і новонароджений хлопчик лишився цілим і неушкодженим. На восьмий день він отримав ім'я — Ісус, що означає «Сущий є спасінням».

А згодом уся родина повернулася додому, у Назарет.

Що спільного у Різдва з дохристиянськими зимовими святами?

Наші предки були язичниками. Вони жили в мирі та злагоді з природою. Вірили в багатьох богів і духів одразу. Святкували ті моменти, коли Колесо року робило черговий поворот — на наступну пору. Це було важливо для людей, які залежали від стихійних сил і погоди.

Одним із таких ключових моментів завжди було Зимове сонцестояння. Щороку воно припадає на ніч із 21 на 22 грудня. Давні римляни відзначали Сатурналії, а з 1 січня тривали Календи.

У північних країнах святкували Йоль. Урочистості починалися за одну ніч до Зимового сонцестояння й тривали 13 ночей.

Давні слов'яни також у ці дні влаштовували свята, вшановуючи бога Коляду.

Отож у різних країнах і під різними назвами люди відзначали одне й те саме — народження нового бога Сонця. Адже саме після Зимового сонцестояння день починає потрохи збільшуватися, а рік повертає на весну. Зима ще в розпалі, але світло вже перемогло темряву. Нове життя з'явилося на світ.

